Dosarul nr. 1-31/2026
Nr. PIGD 1-26014220-38-1-06022026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

01 aprilie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Mihail Josanu
Grefier Irina Buhaniuc
cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Gheorghe Mîțu
Apărătorului inculpatului, avocatul Igor Dorfman
Inculpatului Vadim Grosu

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Grosu Vadim ***,** născut la *****, IDNP *****, originar din r-nul *****, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, supus militar, celibatar, angajat în câmpul muncii în calitate de expert-criminalist în cadrul Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, fără persoane la întreținere, grade de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal.
Procedura de citare legală a fost executată.
Date cu referire la examinarea cauzelor: 06 februarie 2026 – 01 aprilie 2026.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Grosu Vadim, deținând permisul de conducere pentru categoria/subcategoria mijlocului de transport pe care îl conducea și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,96 mg/l, fapt confirmat prin tichetul aparatului „Drager Alcotest-6820” cu seria ARNH-0420 și numărul testului 5890 din 30 decembrie 2024, provocată de consumul băuturilor alcoolice, a condus o perioadă nedeterminată de timp automobilul de model „Ford Focus” cu numărul de înmatriculare *****, până la data de 30 decembrie 2024, ora 05:00, când pe traseul Chișinău-Bălți, lângă restaurantul „Safari” din mun. Orhei**,** a fost implicat într-un accident rutier.

Acțiunile lui **Grosu Vadim** au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, adică „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1”*.

Privind procedura.

2. În ședința de judecată din 10 martie 2026, la etapa ședinței preliminare și până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Grosu Vadim** a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral și nu solicită administrarea de probe noi.

3. Subsecvent, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii. Apărătorul care acționează în interesele inculpatului, Igor Dorfman în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat nu a obiectat în privința admiterii cererii. Așadar, ținând cont de semnătura autentică a inculpatului **Grosu Vadim** din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, inclusiv cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată din aceiași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

4. Totodată, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată este inechivocă și necondiționată.

Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

5. Inculpatul **Grosu Vadim**, în ședința de judecată, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că vinovăția o recunoaște integral așa cum este indicat în rechizitoriu. La 29 decembrie 2024, pe fondul unor probleme familiale, a consumat băuturi alcoolice (aproximativ 5 beri) în intervalul de timp 20:00 – 00:00. Ulterior, s-a deplasat din mun. Chișinău spre mun. Orhei, conducând singur, fără pasageri, automobilul de model „Ford Focus” cu numărul de înmatriculare *****. În apropierea restaurantului „Safari”, acesta a pierdut controlul asupra direcției de deplasare, intrând cu autoturismul într-un șanț de colectare a apei (rigolă) de pe partea dreaptă a carosabilului. Nu își amintește momentul impactului din cauza stării în care se afla, resimțind doar o durere în zona pieptului, ulterior pierzându-și cunoștința și trezindu-se direct la instituția medicală, unde echipajul de poliție fusese solicitat, cel mai probabil, de către martori oculari. Deține permis de conducere și a menționat că a fost de acord cu rezultatul testării alcooscopice de 0,96 mg/l. În cadrul

declarațiilor sale, acesta a exprimat regrete profunde și căință sinceră, subliniind că se află la prima abatere de natură penală. În final, a solicitat instanței aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, precizând că dispune de mijloacele financiare necesare pentru achitarea acesteia.

<u>Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:</u>

6. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Grosu Vadim** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *declarațiile martorului Ichizli Dumitru,* care fiind audiat la faza de urmărire penală a declarat că la 30 decembrie 2024, a fost implicat în serviciu împreună cu colegul, Cherdivară Viorel. Aproximativ la ora 05:00, în unitatea de gardă a Inspectoratului de Poliție Orhei, a parvenit un apel telefonic de la serviciul 112, privitor la faptul că pe traseul R-6 „Chișinău-Bălți", lângă restaurantul „Safari", direcțional spre Orhei, s-a comis un accident rutier, soldat cu persoane traumatizate. Deplasându-se la fața locului, a observat un automobil de model „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare *****, tamponat în șanțul de scurgere a apei și în poarta de intrare pe teritoriul restaurantului „Safari", iar alături se afla și ambulanța care acorda îngrijiri medicale șoferului automobilului implicat în accident. Apropiindu-se împreună cu colegul Viorel Cherdivară, a stabilit că la volanul automobilului se afla Grosu Vadim, a.n.1997, care se deplasa din direcția mun. Chișinău spre Orhei. Alte vehicule nu au fost implicate în accident și în automobilul cu șofer, alte persoane nu erau. La întrebarea medicilor referitor la starea de sănătate a acestuia, au comunicat că la acel moment se afla în stare gravă, totodată din cavitatea lui bucală se simțea miros puternic de alcool. Colegul, Viorel Cherdivară, l-a testat cu ajutorul aparatului Drager în prezența sa, rezultatul fiind de 0,96 mg/l. Automobilul acestuia a fost ridicat și plasat la parcarea specială din mun. Orhei. La fel, s-a stabilit că șoferul deține permis de conducere, care a fost ridicat conform procedurii legale. Ulterior, șoferul a fost dus la Spitalul raional Orhei, pentru a i se acorda ajutor medical. La Spitalul raional Orhei, i-au fost colectate probele biologice pentru stabilirea concentrației de alcool în sânge. Actele întocmite de către ei nu au fost semnate de către șofer, deoarece starea lui de sănătate nu i-a permis. La fel, momentul supunerii testării alcoolscopice a fost fixat video *(f.d.13). Declarații similare a dat și martorul Cherdivară Viorel (f.d.20).*

<u>Mijloace materiale de probă:</u>

- procesul-verbal de constatare a faptei din 30 decembrie 2024, prin care se atestă că, la 30 decembrie 2024, Grosu Vadim a condus mijlocul de transport marca „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare *****, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, având o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,96 mg/l (f.d. 4);
- procesul-verbal de efectuare a testării alcooloscopică din 30 decembrie 2024, cu anexa testului Drager Alcotest nr. 5890, potrivit căruia, la 30 decembrie 2024, Grosu Vadim a condus mijlocul de transport marca „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare *****, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, având o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,96 mg/l (f.d. 5-6);
- procesul-verbal de ridicare din 30 decembrie 2024, prin care se confirmă că angajații Inspectoratului de Poliție Orhei, ca urmare a constatării unei bănuieli rezonabile de săvârșire a infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, au ridicat de la conducătorul Grosu Vadim permisul de conducere pentru categoria „B" (f.d. 9-10);

- procesul-verbal nr. 34 al examinării medicale pentru constatarea consumului de alcool, a stării de ebrietate și a naturii acesteia din 30 decembrie 2024, potrivit căruia Grosu Vadim, la 30 decembrie 2024, se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având o concentrație de 2,27 mg/l (f.d. 45-47);
- buletinul de verificare metrologică nr. 2.3.6.49-292C, potrivit căruia mijlocul de măsurare Alcotest 6820, seria și nr. ARNH 0420, este admis pentru utilizare, având clasa de exactitate conformă documentelor normative (DN), pentru perioada de la 30 octombrie 2024 până la 30 octombrie 2025 (f.d. 7);
- procesul-verbal de ridicare din 30 decembrie 2024, prin care se confirmă efectuarea ridicării de la polițistul Ichizli Dumitru a unui suport informațional de tip DVD-R, pe care este stocată o înregistrare video cu momentul testării alcoolscopice (f.d. 16);
- suportul informațional de tip DVD-R, pe suportul căruia este stocată o înregistrare video cu momentul testării alcoolscopice a cet. Grosu Vadim (f.d. 17);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 30 decembrie 2024, prin care se confirmă examinarea suportului informațional de tip DVD-R, pe care este stocată o înregistrare video cu momentul testării alcoolscopice (f.d. 18-19).

7. În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

8. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

9. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală, prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

10. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu, inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

11. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

12. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

13. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui **Grosu Vadim** au fost încadrate juridic în baza art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/1 și de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1.

14. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

15. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

16. Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

17. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

18. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

19. În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

20. Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

21. La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 stabilește, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

22. La caz, instanța de judecată atestă că **Grosu Vadim** a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus o perioadă nedeterminată de timp până la 30 decembrie 2024, aproximativ ora 05:00 mijlocul de transport de model „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare *****, în stare de ebrietate produsă de alcool.

23. Sub aspectul *laturii obiective*, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de conducere a mijlocului de transport pe drumurile publice din mun. Orhei, la 30 decembrie 2024, într-un interval de timp nedeterminat exact, însă până la data și ora nominalizate, în stare de

ebrietate produsă de alcool și determinată de gradul avansat al acesteia, până când a fost implicat într-un accident rutier.

24. În conformitate cu art.134[12] din Codul penal, „prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psiho-funcțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau de alte substanțe cu efecte similare”.

25. Respectiv, la caz acțiunile date se confirmă direct prin declarațiile martorilor dar și probele scrise din care rezultă indubitabil că inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, înregistrând din start o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,96 mg/l, atribuind astfel un nivel înalt de veridicitate al informației furnizate prin declarațiile martorilor menționați supra.

26. Astfel, instanța constată veridicitatea declarațiilor martorilor în coroborare și cu alte mijloace de probă, care denotă legitimitatea testării alcoolscopice și faptul că inculpatul a fost informat despre rezultatul testării, pe care a avut posibilitatea ulterior să-l conteste sau să obiecteze împotriva acestuia, dar care la caz, nu a prezentat obiecții și nu au fost invocate aceste circumstanțe niciodată, inclusiv la etapa judecării cauzei, ci *a contrario*, a adoptat o poziție de căință activă și de recunoaștere a faptelor imputate şi a vinovăției în comiterea lor, explicând integral în ședința de judecată, în detalii identice faptei incriminate, toate circumstanțele comiterii, inclusiv că a servit anterior băuturi alcoolice.

27. În final, instanța precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264[1] din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, pe un drum public, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

28. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul **Grosu Vadim**.

29. De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

30. Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

31. Așadar, instanța conchide că inculpatul a manifestat o deosebită indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic categoric aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, indiferent de cantitatea de alcool consumată.

32. Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

33. La caz, instanța atestă că inculpatul **Grosu Vadim** a fost identificat prin buletinul de identitate seria B nr. *****, fiind născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, deține dreptul de a conduce un mijloc de transport şi anume permisul de conducere autentic cu nr. 155601868 din 04 septembrie 2015 eliberat de Oficiul 56 și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate prevăzute la alin. (1) a art. 264[1] din Codul penal.

34. *Aşadar,* instanța de judecată consideră necesar ca **Grosu Vadim** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Grosu Vadim** a comis infracțiunea constatată, cu vinovăție şi în acțiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componenței de infracțiune de care a fost acuzat**.**

35. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui **Grosu Vadim** și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

36. În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului **Grosu Vadim** sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal – *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l”* și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la pedeapsă.

37. De către acuzatorul de stat Mîțu Gheorghe, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului **Grosu Vadim** vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264[1] alin. (1) din Codul penal și să-i fie stabilită o pedeapsă, aplicând prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 1600 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

38. Apărătorul Dorofman Igor, în dezbaterile judiciare a indicat că cauza s-a examinat în procedură simplificată, aşadar, ținând cont de art. 80[1] Cod penal, de faptul că inculpatul se căiește sincer și a înțeles gravitatea faptei, solicită aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minimă. Inculpatul **Grosu Vadim**, în ultimul cuvânt a susținut cele invocate de către apărătorul său, declarând că îi pare rău de faptele pe care le-a comis și este de acord să-i fie stabilită o amendă minimă.

39. Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

40. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

41. În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale,

corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

42. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retribuită, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea ce ar genera altă răzbunare prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

43. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

44. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție.

45. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Grosu Vadim** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității circulației rutiere, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

46. Totodată, instanța de judecată reține că **Grosu Vadim** a comis infracțiunea în prezența circumstanțelor atenuante prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, *săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave*, și în lipsa unor circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal. Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

47. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 264^1 alin. (1) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă cu **amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

48. Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază d**e reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod** în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

49. Conform prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, **în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la** art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), **art. 264^1,** 324–335^1, 370 **și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.**

50. În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, se

modifică pentru pedeapsa cu **amendă în mărime de la 1500 la 1875 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 2 ani și 3 luni, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

51. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol.

52. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma de amendă, la fel și apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

53. Instanța reține că, în prezenta cauză, inculpatul **Grosu Vadim** a manifestat o atitudine sinceră de căință față de faptele comise, recunoscând integral situația de fapt în cadrul procedurii bazate pe probele administrate în faza de urmărire penală. Totodată, se constată că inculpatul nu a fost anterior condamnat, fiind la prima abatere. Având în vedere aceste circumstanțe personale favorabile, precum și conduita procesuală a inculpatului, instanța apreciază că stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, cu aplicarea beneficiului prevăzut de art. 80^1 Cod penal, reprezintă o soluție proporțională și echitabilă în raport cu gravitatea faptei și pericolul social concret al acesteia.

54. Stabilirea pedepsei sub formă de amendă în cazul de față a fost determinată și de faptul că, în privința inculpatului **Grosu Vadim**, a fost reținută circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, și nu a fost invocată de partea acuzării nici o circumstanță agravantă, ceea ce consolidează concluziile instanței în acest sens.

55. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, din materialele dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului **Grosu Vadim** și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către acesta, este aplicarea unei pedepse sub forma amenzii, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, coroborată cu prevederile art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

56. Din motivele enumerate supra, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului **Grosu Vadim**, instanța ajunge la concluzia de aplicare a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1600 (una mie șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 80000 (optzeci mii) lei.

57. Se aduce la cunoștință inculpatului că potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

58. De asemenea, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții

speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

59. Totodată, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art. 67 din Codul penal, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

60. Concomitent, reieșind din caracterul imperativ al normei penale prevăzute la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) și art. 65^1 alin. (3) din Codul penal, instanța va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege. Această concluzie este bazată inclusiv pe jurisprudența unitară a Curții Supreme de Justiție adoptată în cazurile săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 264^1 Cod penal (ex. cauza nr. 1ra-472/2024, nr. 1ra-572/2023).

61. În continuare, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

62. Subsecvent, conform pct. 53 din Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției Publice Agenția Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule", în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârii judecătorești pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidenta restricțiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice şi criminologice". În cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum şi persoanele sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule nu au predat permisul de conducere deținut, autoritățile indicate la alineatul întâi, în termen de 10 zile, remit Instituției Publice Agenția Servicii Publice hotărârile judecătorești pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză. Instituția Publică Agenția Servicii Publice, la exercitarea verificărilor necesare în aceste cazuri, consumă date cu privire la restricțiile aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule din sistemele informaționale ale Ministerului Afacerilor Interne.

63. În speță, la 30 decembrie 2024, conform procesului-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, Grosu Vadim a predat benevol permisul de conducere nr. 1***** agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Ichizli Dumitru (f.d. 9).

64. Ulterior, prin încheierea și mandatul judecătoresc, adoptate de Judecătoria Orhei, sediul Central, la 06 ianuarie 2026, s-a dispus ridicarea provizorie a permisului de conducere nr.

1*****, eliberat la 04 septembrie 2015 de către autoritățile competente ale Republicii Moldova, pe numele lui Grosu Vadim.

65. În această conjunctură, prin prisma prevederilor art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007 și pct. 53 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 181 din 23 martie 2022, instanța de judecată dispune ca permisul de conducere nr. 1*****, eliberat pe numele lui **Grosu Vadim** și păstrat la materialele cauzei penale (f.d. 10), să fie remis I.P. „Agenția Servicii Publice" în vederea anulării de către organul care asigură executarea pedepsei, în termen de 10 (zece) zile de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

66. În subsidiar, instanța relevă că pedeapsa urmează să fie pusă în executare din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

67. În corespundere cu cu art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare instanța urmează să se expună asupra măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

68. Analizând materialele dosarului penal, instanța statuează că, prin încheierea și mandatul judecătoresc a Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 ianuarie 2026, emise în temeiul art. 182 Cod de procedură penală, în privința lui Grosu Vadim a fost aplicată măsura preventivă — ridicarea provizorie a permisului de conducere nr. 1*****, până la pronunțarea unei hotărâri în cauza dată (f.d. 42-43).

69. Potrivit art. 182 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, ridicarea provizorie a permisului de conducere este o măsură preventivă specifică infracțiunilor în domeniul transporturilor, aplicabilă în cazurile în care legea prevede pedeapsa anulării acestui drept. Totodată, conform art. 182 alin. (6) Cod de procedură penală, termenul executării acestei măsuri preventive se include în termenul de executare a pedepsei de anulare a acestui drept.

70. În conformitate cu procedura de executare prevăzută la art. 182 Codul de procedură penală, încheierea de ridicare provizorie a fost transmisă organului de poliție (IP Orhei), unde permisul de conducere se păstrează până la revocarea, înlocuirea măsurii sau soluționarea definitivă a cauzei.

71. Astfel, în temeiul art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, pentru a asigura executarea pedepsei complementare a anulării dreptului de a conduce, instanța dispune menținerea în privința inculpatului a măsurii preventive — ridicarea provizorie a permisului de conducere nr. 1*****, până la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

72. Cu referire la prevederile art. 161-162, art. 385 alin. (1) pct. 13, art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

73. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 31 decembrie 2024, au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală: procesul-verbal de testare alcoolscopică din 30 decembrie 2024; tichetul Drager nr. 6820/ARNH 0420 din 30 decembrie 2024, ora 06:31; îndreptarea la examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei din 30 decembrie 2024; copia schiței accidentului rutier din 30 decembrie 2024; informația din baza de date „Web Acces", privind deținerea permisului de conducere pe numele lui Grosu Vadim; un fișier video din 30 decembrie 2024, stocat pe un suport CD, ce atestă procedura de testare alcoolscopică a lui Grosu Vadim (f.d. 22).

74. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se

remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

75. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală, stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

76. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

77. Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează mijloacele de probă menționate supra păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, fiind probă necesară și pertinentă în cadrul cauzei penale.

78. Astfel, ca urmare celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că aceste mijloace materiale de probă descrise supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

79. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, care nu sunt pretinse nici reieșind din informația anexată la rechizitoriu, iar o parte civilă sau o victimă a infracțiunii în cauza penală pendinte nu se atestă.

80. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 64 și 80^1 din Codul penal, articolelor 162, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395, 397 și 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Grosu Vadim,** născut la *****, IDNP *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, și se condamnă în temeiul normei indicate, ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, la o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 1600 (una mie șase sute) unități convenționale, echivalentul a 80000 (optzeci mii) lei**, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

Se explică lui **Grosu Vadim** că, potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă — ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport nr. 1*****, eliberat la 04 septembrie 2015 de către autoritățile competente ale Republicii Moldova pe numele lui **Grosu Vadim**, aplicată prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 ianuarie 2026, se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui **Grosu Vadim** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu includerea în acest termen, conform art. 182 alin. (6) din Codul de procedură penală, a perioadei executării măsurii preventive de ridicare provizorie a

permisului de conducere, calculată de la data ridicării efective a documentului prin procesul-verbal din 30 decembrie 2024 și până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Permisul de conducere nr. 1*****, eliberat pe numele lui **Grosu Vadim**, care se păstrează la materialele cauzei penale (f.d.10) se va remite I.P. „Agenția Servicii Publice” pentru anularea acestuia de către organul care asigură executarea pedepsei penale, în termen de 10 (zece) zile, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă, recunoscute prin ordonanța din 31 decembrie 2024, care se păstrează la materialele dosarului, se vor deține la cauza penală, pe toată perioada păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
judecător /semnătura/ Mihail Josanu